

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4053/2020
07.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Гордане Комненић и Божицара Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Војица Аврамовић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Смиљана Ристић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 5292/19 од 09.12.2019. године, у седници од 07.10.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 5292/19 од 09.12.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 5292/19 од 09.12.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 5973/17 од 06.06.2019. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца и тужени обавезан да му на име дуга исплати 5.500 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС са каматом од 30.10.2017. године до исплате. Ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца за исплату законске затезне камате на досуђени износ почев од 31.05.2009. године до 29.10.2017.године. Ставом трећим изреке тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 154.300,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 5292/19 од 09.12.2019. године одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставовим првом и трећем изреке.

Против другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11 87/18). Наиме,

ревизијом се указује на погрешну примену одредаба чл. 324, 557. 559. и 562. Закона о облигационим односима, али се не указује на законске разлоге за подношење посебне ревизије из члана 404. став 1. ЗПП. Ревизијом се такође указује и на битне повреде поступка, због којих се посебна ревизија не може поднети. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

У тужби од 07.11.2017. године тражена је исплата износа од 660.000,00 динара са припадајућом законском затезном каматом.

Према новелираном члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима када вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

С обзиром да вредност предмета спора очигледно не прелази ревизијски цензус из наведене законске одредбе, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић